

Światło Pięćdziesiątnicy od Świętej Ludwiki... do dnia dzisiejszego

POLISH

Wprowadzenie: Siostra Françoise PETIT - (język mówiony)

Jakaż to radość spotkać się dzisiaj ponownie!

W ramach jubileuszu 400-lecia Światła Pięćdziesiątnicy,

Prowincje na całym świecie znajdują okazje do radosnego świętowania.

Są uroczystości, jest też wiele... formacji.

Niektóre Prowincje oferują Rodzinie Wincentyńskiej sesje formacyjne;

ze swojej strony Rodzina Wincentyńska oferuje również kursy szkoleniowe.

Wszyscy dziękują Bogu!

Wierzę, że ten Rok Jubileuszowy jest prawdziwym zaproszeniem do poddania się kierownictwu Ducha Świętego.

W tym roku Duch Święty odegrał jeszcze ważniejszą rolę niż zwykle.

Wierzę, że wystawa, którą za chwilę zobaczymy, podkreśla miejsce Ducha Świętego w naszym życiu.

Świętując, oczywiście... módlcie się, oczywiście... dajcie się formować... ale także podejmujcie działania!

Teraz oddam głos, jak sądzę, Siostrze Magdalenie, która przedstawi...

Już teraz chciałbym podziękować zespołowi, który przygotował treść i formę tej wystawy.

Życie oświecone przez Ducha Świętego

Duchowe doświadczenie Świętej Ludwika w dniu Pięćdziesiątnicy w 1623 roku stanowiło istotną zmianę w jej poszukiwaniu Woli Bożej. Tego dnia Bóg ukazał jej wspólnotę oddaną służbie innym, żyjącą radami ewangelicznymi w ciągłym wychodzeniu i powracaniu.

Nie rozumiejąc tak naprawdę, jak to wszystko mogło się wydarzyć, Święta Ludwika wkroczyła na tę nową drogę, zawsze uważna na Boże znaki. Z pomocą pierwszych Sióstr, które wyruszyły wraz z nią w ten nowy projekt życia, i przy wsparciu Świętego Wincentego, Święta Ludwika położyła fundamenty Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia. Poprowadziła Siostry drogą oddania się Bogu w służbie Ubogim, w zależności od Ducha Świętego i w zawierzeniu Opatrzności.

Celem wystawy jest prześledzenie tej przygody, którą przeżyła najpierw Święta Ludwika i pierwsze Siostry, a następnie wszystkie Siostry Miłosierdzia aż do dnia dzisiejszego.

Poprzez różne fotografie chcieliśmy podkreślić sposób, w jaki ten projekt życia był przekazywany, jak płomień, z pokolenia na pokolenie.

My, dzisiejsze Siostry Miłosierdzia, jesteśmy spadkobierczyniami tego Światła. Musimy je pielęgnować, aby przekazać je przyszłym pokoleniom. Podobnie jak te, które odeszły przed nami, mamy przykład życia i słów Świętej Ludwika.

Przygoda trwa!

Zachęcamy do wykorzystania dwóch ostatnich paneli, tekstów i zdjęć, aby napisać o „świecie”, którego doświadczamy dzisiaj, osobiście i we wspólnocie, na całym świecie.

Dziękujemy Bogu za światło, które przekazała nam św. Ludwika.

„Powinnam zachować głęboką ufność wobec Boga i pewność, że wystarczy mi Jego łaski do wypełnienia Jego świętej woli, nawet jeśli objawia się ona w rzeczach trudnych, pod warunkiem, że to naprawdę Duch Święty mnie wzywa, co rozpoznam dzięki pouczeniu, którego On mi udzieli” (A. 5, s. 712).

„Błagam dobroć Boga, aby przygotował wasze serca na przyjęcie Ducha Świętego, byście płonąc ogniem Jego świętej miłości, osiągnęły doskonałość, która pozwoli wam ukochać najświętszą wolę Boga” (L 429, s. 351).

„Jakże szczęśliwe jesteście, moje najdroższe Siostry, że macie takie kierownictwo! Dobrze z tego korzystajcie, aby starczyło wam tych duchowych zapasów również wtedy, gdy Opatrzność wezwie was gdzie indziej. Nie myślcie jednak, kiedy to będzie, ale żyjcie w świętej obojętności. Pamiętajcie, drogie Siostry, o modlitwie za całe Zgromadzenie, bo ono bardzo potrzebuje waszych modlitw. Módlcie się za każdą Siostrę i za dzieci, jakie nam Bóg powierza” (L. 182, s. 205).

„Módlcie się za całe Zgromadzenie i proście dobrego Boga o robotników dla Jego dzieci, jeśli chce je dalej prowadzić, gdyż proszą o nie do tylu miejsc, że nie sposób na wszystkie prośby odpowiedzieć” (L. 391, s. 439).

„Z całego serca wielbię Boga za to, że Jego Opatrzność kieruje Zgromadzeniem. Mamy tak dużo powodów do wielbienia Jej, że byłybyśmy najbardziej niewdzięcznymi w świecie, gdybyśmy się Jej nie powierzały. Tylko Opatrzność Boża, moja droga Siostrzo, może nas zachować i zaspokoić wszystkie nasze potrzeby, zwłaszcza te, których przezorność ludzka nie zdoła przewidzieć ani im zaradzić” (L. 153, s. 162).

Zakończenie: Siostra Françoise PETIT (język mówiony)

Będziecie przechodzić obok każdego panelu, przyglądać mu się, a potem powrócicie, ponieważ każdy z nich ma swoje własne bogactwo.

Myślę, że może to być okazja dla każdej z nas do modlitwy, tutaj na tym korytarzu, modlić się do Ducha Świętego ze Świętą Ludwiką...

Święta Ludwiko, zapomniałem Ci wcześniej powiedzieć....

Ale w wielu Prowincjach... Prowincje robią wszystko, co w ich mocy, aby Święta Ludwika była znana, i myślę, że mają do tego prawo.

My, w Domu Macierzystym, również mamy do tego prawo.

Święta Ludwika jest osobą na dziś, która może mówić...

mówić do chrześcijan, mówić do niechrześcijan,

mówić do młodych ludzi, mówić do starszych, mówić do wszystkich.

Myślę, że Święta Ludwika jest dziś naprawdę aktualna.

I mamy łaskę posiadania jej jako naszej Założycielki.

To dobry powód, by wspólnie zaśpiewać "Jubilate Deo"

ponieważ teraz robimy to dobrze!

Poczyniono wiele postępów.

Cóż, wystawa jest teraz otwarta, przejdźmy ją zatem i kontemplujmy.